

РЕШЕНИЕ

№ 4494

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 21-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА Д. РОЗАЛИНОВА

при участието на секретаря Ц.С.К.

като разгледа докладваното от ЕЛЕНА Д. РОЗАЛИНОВА Административно наказателно дело № 20211110217097 по описа за 2021 година

Производството е по реда на член 72, ал.4 и следващите от ЗМВР.

Образувано е по жалба на П. Б. Б. с ЕГН ***** срещу Заповед за задържане на лице с рег. № 126633-206 от 03.11.2021 г., издадена от Н.М. на длъжност „инспектор“ в ГДБОП-МВР, с която на основание член 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР на лицето е наложена принудителна административна мярка (ПAM) – „задържане под стража за срок от 24 часа“.

Жалбоподателят, чрез своя представител по пълномощие – адв. Д. А., оспорва законосъобразността на издадената заповед, като намира същата за издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В жалбата се сочи още, че оспорената заповед била немотивирана, тъй като отсъствало описание на фактическата обстановка и на обстоятелствата, при които се твърди задържаното лице да е извършило съответната противообществена проява. С допуснатото формално нарушение било ограничено правото на жалбоподателя да организира защитата си. Наред с това е изложено, че към момента на задържането полицейският орган не бил събрал достатъчно данни за извършването на съответното престъпление от страна на П. Б.. На следващо място се твърди, че наложената принудителна административна мярка не била съобразена със спецификите на конкретния случай, при което бил нарушен принципът за съразмерност. При аргументация на така изложените доводи жалбоподателят моли оспорената заповед за задържане да бъде отменена като незаконосъобразна и неправилна.

В съдебно заседание, жалбоподателят – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. А., който се придържа към изложеното в жалбата и подкрепя заявеното в нея искане за отмяна на атакуваната заповед за задържане. В допълнение изтъква, че привличането на

жалбоподателя в качеството му на обвиняем по образуваното досъдебно производство не е от естество да разколебае задържането му под стража, предприето дълго време преди това.

Въззиваемата страна - ГДБОП, редовно уведомена - представлява се от юрк. Н.Г.. В хода на съдебните прения последната сочи, че атакуваната заповед била издадена в съответствие със закона и съдържала правилно приложение на съответната административна мярка.

Необходимостта от задържането на лицето била продиктувана от наличието на обосновано предположение за извършено престъпление, като именно постъпилите данни за предполагаемо и възможно участие на лицето в подобно деяние било обусловило правното основание за издаването на заповедта. С твърдение за законосъобразност на последната се пледира за нейното потвърждаване.

Съдът, след като се запозна с материалите по административнонаказателната преписка, намира за установено следното:

Въз основа на събраните по делото материали съдът установи, че пред Софийска градска прокуратура е образувано и водено досъдебно производство № 225/2021 г. по описа на ГДБОП-МВР, пр. пр. № 20108/2021 г. по описа на СГП. Същото било образувано по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК – с първото действие по разследването, с оглед наличните данни за евентуално извършено престъпление против данъчната система с правна квалификация чл. 255, ал. 1, т. 5 от НК, изразяващо се в избягване установяването или плащането на данъчни задължения в особено големи размери.

Към същата тази дата – 03.11.2021 г., въз основа на предварително събрани оперативни данни разследващите органи направили положителна преценка по отношение на вероятната съпричастност на жалбоподателя П. Б. към престъпната дейтелност. В тази връзка лицето Н.М. на длъжност „инспектор“ при ГДБОП-МВР издал Заповед за задържане на лице с рег. № 12663з-206 от 03.11.2021 г., с която на основание член 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР на жалбоподателя била наложена принудителна административна мярка „задържане под стража за срок от 24 часа“. В основанието на заповедта било отбелязано наличието на данни, че задържаният е избегнал установяването или плащането на данъчни задължения в големи размери, с което бил извършил престъпление по чл. 255 от НК. Фактическото задържане на лицето било осъществено в 14:00 часа на 03.11.2021 г., а освобождаването му – в 13:55 часа на следващия ден (04.11.2021 г.). Задържаният Б. получил препис от заповедта срещу подпис, а видно от приложената по делото декларация от 03.11.2021 г., същият е удостоверил факта, че е запознат с правата си.

Впоследствие, на 08.11.2021 г. са предприети действия по разделяне на делото по реда на чл. 216, ал. 1 от НПК, като от досъдебното производство са отделени материали в друго наказателно производство, което е било образувано като ДП № 231/2021 г. по описа на ГДБОП-МВР, пр. пр. № 20202/2021 г. по описа на СГП, по което е иницирана процедура по установяване признаците на евентуално извършено престъпление по чл. 253 от НК. След продължително разследване органите на досъдебното производство установили, че са налице достатъчно доказателства за виновността на П. Б. в извършването на престъпление от общ характер, изразяващо се в следното: в периода от 18.06.2020 г. до 22.07.2021 г. от

неустановено по делото място, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице, изпълняващо ръководна работа (управител) в юридическо лице – „ФИРМА“ ЕООД с ЕИК НОМЕР, в съучастие като извършител съвместно с други лица, чрез 49 /четиридесет и девет/ деяния, които поотделно са осъществили състава на едно и също престъпление, извършени са през непродължителни периоди от време при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите са се явили от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, присвоил чужди пари – 54 862 093.55 лв. /петдесет и четири милиона осемстотин шестдесет и две хиляди и деветдесет и три лева и петдесет и пет стотинки), собственост на „ФИРМА“ ЕООД, поверени му да ги пази и управлява, като се разпоредил с тях чрез онлайн транзакции (плащания) от банкови сметки при „XXX АД и „XXX“ АД с титуляр „ФИРМА“ ЕООД към сметки на други пет юридически лица, посочвайки привидни основания за плащане по издадени фактури за извършени строителни работи и/или дейности по почистване на строителни площадки на различни инфраструктурни обекти в страната, каквито дейности и работи в действителност не са били извършвани, като присвояването било извършено от две или повече лица, сговорили се предварително за неговото осъществяване, в особено големи размери и представлява особено тежък случай – деяние по чл. 203, ал. 1, вр. чл. 202, ал. 1, т. 2, вр. чл. 201, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. Поради горното, с постановление от 31.10.2022 г. жалбоподателят П. Б. бил привлечен в качеството на обвиняем, което му било предявено в 09:15 часа на същата дата.

При установените факти съдебният състав намира следното от правна страна:

Заповедта за задържане е издадена от материално и териториално компетентен административен орган, при спазване на предписаната от закона форма по смисъла на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съобразно разпоредбите на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР правомощие да задържат граждани имат полицейски органи, каквото качество издалият заповедта има по смисъла на чл. 57, ал. 1 ЗМВР. Спазено е изискването за форма на акта, като заповедта за задържане на лице съдържа реквизитите, посочени в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР: името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал заповедта, фактическите и правните основания за задържането, данни, идентифициращи задържаното лице, датата и часа на задържането, ограничаването на правата на лицето по чл. 73 от ЗМВР, както и отделните му права - на адвокатска защита, на медицинска помощ, на телефонно обаждане и на обжалване законността на задържането пред съда. За запознаването си с последните и удостоверяване осигуряването му на възможност за надлежното им упражняване, задържаният е попълнил и собственоръчно е подписал декларация от 03.11.2021 г., приложена като л. 14 от настоящото дело.

Задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), която има за цел започване на разследване срещу вероятния извършител на престъпление, предотвратяване възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие (в

този смисъл *Решение № 1380 от 09.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 829/2015 г., V о.*). За прилагане на нормата е достатъчно наличието на данни за извършено престъпление и данни то да е извършено от задържаното лице, без да е необходимо да се уточнява характерът на престъплението. Поради това и възможността на органите на МВР да налагат принудителната административна мярка от този вид е предпоставена от необходимостта от разкриването на престъпление, а не от наличието на вече доказано такова.

Тук е моментът да се проведе разграничение между нормативно установените изисквания за наличието на „данни“ по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР от една страна, и критерия „достатъчно данни“ като необходимо условие за образуване на досъдебно производство по чл. 207, ал. 1 от НПК. Съпоставката в двата показателя показва, че налагането на принудителната административна мярка „задържане под стража за срок до 24 часа“ се характеризира с един занижен стандарт на необходимата съвкупност от обективни данни, тъй като в този случай е необходимо единствено наличните данни да са достатъчни за направата на извод, че задържаното лице има вероятност да е извършило престъпление. Налагането на обсъжданата ПАМ не предполага обективна или субективна доказаност на извършеното престъпление, а само и единствено наличието на данни за емпиричната му проява в действителността. За задържането на лицето не е необходимо още да са събрани и доказателства за осъществен от съответното лице престъпен състав, а само данни, обосноваващи предположение в същия смисъл. Спецификата на настоящото производство предполага дължимият съдебен контрол за обосновааност и законосъобразност на задържането да се проведе при ограничена възможност за запознаване със събраните доказателствени материали както по първоначалното досъдебно производство, така и по последващо образуваното такова вследствие на неговото отделяне. Въпреки това обаче подобно обстоятелство не е от естество да пресече възможността за съда да реализира контролно-ревизионните си правомощия, тъй като невъзможността за снабдяване с всички документи по двете преписки е оправдана от обосноваването от представителя на СГП обективни причини, продиктувани от прекомерния обем на материалите и на още по-голямо основание – оправданото преследване на обществен интерес, който би бил засегнат при разкриването на данни от значение за хода на провежданото досъдебно производство предвид принципното ограничение на публичността при него. При наличните фактически данни може да се направи заключение, че ограничаването на личната свобода на жалбоподателя в настоящата хипотеза е било целесъобразна, оправдана и допустима форма на засягане правната сфера на адресата на издадената Заповед за задържане. Последната е обвързана с обективното наличие на данни, обосноваващи предположението за съпричастност на задържаното лице към извършването на престъпление, без изискване за прецизиране на правната му квалификация, още по-малко за безспорната му доказаност. При това положение, в условията на оперативна самостоятелност съответният полицейски орган е приел П. Б. за евентуален извършител на разглежданата противоправна дейност, което е достатъчно за изграждане на подозрение за участието му в престъплението и за следващото се ограничаване в правото му на придвижване за целите на предстоящото наказателно производство.

Наред с гореизложеното, процесната заповед отговаря на изискването на член 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като съдържа фактическите основания за задържането на лицето, посочено е освен цифровото изражение на престъпния състав на съответното данъчно престъпление (член 255 от НК), и съответстващото му фактическо описание на действията на задържаното лице, изразили се в „избягване установяването или плащането на данъчни задължения в големи размери“. Отбелязването на наличието на данни за извършено от лицето престъпление, в съвкупност с основните обективни параметри на деянието, са дали възможност на задържания да разбере в осъществяването на какво престъпление е заподозрян, с което правото му на защита е било осигурено. Точната правна квалификация е предмет на изясняване в хода на наказателното производство вследствие предприето обективно, всестранно и целокупно изследване на обстоятелствата по случая, поради което и в случая несъответствието между посочената в Заповедта за задържане правна норма и тази, описана като нарушена в постановлението за привличането на Б. като обвиняем, е оправдано от характера на процедурата по разследване, както и от нормативно признатите правомощия на органите на досъдебното производство да разделят материалите по делото, да привличат съответните лица в процесуалното качество на обвиняем и да дават юридическа квалификация, съответстваща на обективни измерения на предприетата от последните дейтелност.

Задържането по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР съставлява ограничаване на правото на свобода и съгласно чл. 5, пар. 1, буква „с“ от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи по изключение е приложимо с цел да осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление. В конкретния случай приложената ПАМ изпълнява целта да се осигури лицето пред предвидената в закона институция, а също така и осигуряване на лицето при извършване на действия по разследването.

Несъстоятелни са възраженията на жалбоподателя за несъответствие на задържането с принципите за съразмерност и закрила на гражданите от полицейски произвол, както и с целите на закона. Недопустимо е с налагането на процесната административна мярка да се засягат правата и законните интереси на нейния адресат в степен, надвишаваща най-необходимите средства за постигането на целите ѝ. Задържането на лицето следва да бъде оправдано от гледна точка на съразмерност на наложеното ограничение с необходимостта за постигане на нормативните цели – предприемане на разследването срещу вероятния извършител на престъплението, предотвратяване възможността му да извърши други престъпления, да продължи да извършва настоящото или да се укрие. В случая лицето е било задържано за изясняване на фактите по преписката, като наложеното му ограничение се явява необходима и обоснована форма на вмешателство в личния му патримониум, която по своя интензитет съответства както на функционалното предназначение на въпросната принудителна административна мярка, така и на разследваното деяние, което се

характеризира с особено завишеното си ниво на обществена опасност предвид усложнението в своята конструкция (продължавана форма на изпълнение и задружност в усилията по привеждането му в действие), особено големите размери на предмета на присвоеното/отнето имуществено благо и характеризирането на самия случай като „особено тежък“. В този контекст, а и доколкото лицето е било освободено след изтичане на установения в закона 24-часов срок, ограничаването на личната му свобода не би могла да се окачестви като акт на неоснователна принуда, тъй като действията са предприети в преследване на значим обществен интерес, на който в тази ситуация следва да се придаде приоритет пред личната свобода на индивида.

Предвид всичко гореизложено, съдът намира, че издадената заповед е законосъобразна, обоснована и издадена от компетентен орган, поради което и същата следва да бъде потвърдена, а подадената срещу нея жалба да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 72, ал. 4 от ЗМВР, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед за задържане на лице с рег. № 12663з-206 от 03.11.2021 г., издадена от Н.М. на длъжност „инспектор“ в ГДБОП-МВР, с която на основание член 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР на П. Б. Б. с ЕГН ***** е наложена принудителна административна мярка „задържане под стража за срок от 24 часа“.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____